

DECYZJA DRRK-WKL.730.31.2017.EN
PREZESA URZĘDU TRANSPORTU KOLEJOWEGO

z dnia 16 stycznia 2018 r.

dla „Intergas” sp. z o.o. umarzająca postępowanie administracyjne w sprawie akceptacji cennika w części dotyczącej sposobu ustalania stawki jednostkowej opłaty podstawowej i manewrowej na rozkład jazdy pociągów 2017/2018.

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 1257), w związku z art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. d, art. 13a ust. 1 oraz art. 33 ust. 8, 14 i 15 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 2117 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o transporcie kolejowym”, mając na uwadze wniosek zarządcy infrastruktury kolejowej – „Intergas” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zwanego dalej również „Zarządcą”, z 8 listopada 2017 r. (data wpływu do Urzędu Transportu Kolejowego – 14 listopada 2017 r.) w sprawie wniosku o akceptację przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, zwanego dalej „Prezesem UTK”, cennika usług boczniczy potrzebnego do opracowania Regulaminu Sieci i Regulaminu Obiektu infrastruktury usługowej dla bocznic kolejowej „Intergas” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Szczecinie, przy ul. Tczewskiej 32 oraz pismo z 4 grudnia 2017 r. (data wpływu do Urzędu Transportu Kolejowego – 11 grudnia 2017 r.),

UMARZAM W CAŁOŚCI

postępowanie administracyjne w sprawie akceptacji cennika przedłożonego Prezesowi UTK przez „Intergas” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, wszczęte na wniosek Zarządcy z 8 listopada 2017 r. w części dotyczącej sposobu ustalania stawki jednostkowej opłaty podstawowej i manewrowej na rozkład jazdy pociągów 2017/2018.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny:

Pismem z 8 listopada 2017 r. (data wpływu do Urzędu Transportu Kolejowego – 14 listopada 2017 r.) Zarządca przedłożył Prezesowi UTK *prośbę o akceptację cennika usług boczniczy Intergas potrzebnego do opracowywanego Regulaminu Sieci i Regulaminu Obiektu dla naszej bocznic kolejowej (Intergas Sp. z o.o. w Szczecinie, ul. Tczewska 32).*

Pismem z 24 listopada 2017 r. nr DRRK-WKL.730.31.2017.2.EN Prezes UTK wezwał do udzielenia informacji czy wniosek Zarządcy należy traktować jako wniosek, o którym mowa w art. 33 ust. 14 ustawy o transporcie kolejowym, tj. o zatwierdzenie projektu cennika w części dotyczącej sposobu ustalania stawki jednostkowej opłaty podstawowej i manewrowej na rozkład jazdy pociągów 2017/2018. Jednocześnie poinformował, że jeżeli ww. wniosek należy traktować jako wniosek, o którym mowa w art. 33 ust. 14 ustawy o transporcie kolejowym, Zarządca zobowiązany jest do przedłożenia informacji i dokumentów – projektu cennika w części dotyczącej sposobu ustalania stawki jednostkowej opłaty podstawowej i manewrowej, obejmującego kalkulację wysokości zastosowanych stawek cząstkowych i współczynników, jak również informacji o planie działalności gospodarczej Zarządcy na 2017 r. i 2018 r., polityki rachunkowości, planu kont oraz opisu (charakterystyki) planu kont Zarządcy, rachunku zysków i strat za 2016 r. oraz przychodów oraz kosztów za 2016 r.

Pismem z 4 grudnia 2017 r. (data wpływu do Urzędu Transportu Kolejowego – 11 grudnia 2017 r.), Zarządca poinformował Prezesa UTK o odstąpieniu od opracowania Regulaminu Sieci i zatwierdzenia cennika.

Na potrzeby niniejszego postępowania administracyjnego został zgromadzony następujący materiał dowodowy:

- 1) wniosek Zarządcy z 8 listopada 2017 r.;
- 2) informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców pobrana na podstawie art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186, z późn. zm.) – wygenerowana 3 stycznia 2018 r.;
- 3) świadectwo bezpieczeństwa nr 109/UK/15 z 7 sierpnia 2015 r. dla użytkownika bocznic kolejowej;
- 4) pismo Zarządcy z 4 grudnia 2017 r.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UTK zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 13a ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym, do postępowania przed Prezesem UTK stosuje się, z zastrzeżeniem art. 13b ust. 2 i 3, przepisy k.p.a.

Podstawowym celem postępowania administracyjnego jest załatwienie sprawy przez wydanie decyzji rozstrzygającej ją co do istoty, a więc skonkretyzowanie praw i obowiązków stron na podstawie obowiązującego stanu prawnego. Dopiero niemożność orzekania o istocie sprawy pozwala na umorzenie postępowania. (Z. Janowicz, Kodeks postępowania administracyjnego. Ustawa o Naczelnym Sądzie Administracyjnym. Komentarz). W tym kontekście podnieść należy, że instytucja umorzenia postępowania administracyjnego została przewidziana w art. 105 k.p.a., który stanowi, że organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części (§1) oraz, że organ administracji publicznej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym (§2).

Powołany wyżej przepis ustanawia *dwie ogólne reguły umarzania postępowania administracyjnego, pierwszą – dotyczącą działania organu administracyjnego ex officio (§ 1) oraz drugą – dopuszczającą stosowanie zasady względnej dyspozycyjności (§ 2). Umorzenie postępowania na podstawie art. 105 § 1 jest obligatoryjne, a na podstawie art. 105 § 2 jest fakultatywne jako pozostawione ograniczonemu uznaniu organu administracyjnego.* (Kodeks Postępowania Administracyjnego. Komentarz B. Adamiak 2017, wyd. 15).

Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 105 § 1 k.p.a., to brak przedmiotu postępowania. Tym przedmiotem jest zaś konkretna sprawa, w której organ administracji państwowej jest władny i jednocześnie zobowiązany rozstrzygnąć na podstawie przepisów prawa materialnego o uprawnieniach lub obowiązkach indywidualnego podmiotu. Sprawa administracyjna jest więc konsekwencją istnienia stosunku administracyjnoprawnego, a więc takiej sytuacji prawnej, w której strona ma prawo żądać od organu administracyjnego skonkretyzowania jej indywidualnych uprawnień wynikających z prawa materialnego. Brak któregoś z elementów tego stosunku materialnoprawnego, stanowi o bezprzedmiotowości postępowania (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 26 marca 1998 r., sygn. akt II SA 70/98).

Podobnie wskazuje J. Borkowski (w: B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2006) *bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego zachodzi wówczas, gdy w jego toku wystąpi brak chociażby jednego z podstawowych elementów stosunku administracyjnego tj. przedmiotu, podmiotu bądź podstawy prawnej.*

Naczelnny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 24 kwietnia 2003 r., sygn. akt II SA 2225/01 wskazał, że taki brak skutkuje tym, *iż nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty.* Bezprzedmiotowość postępowania wyrażona zostaje przez *orzeczenie formalne, kończące postępowanie bez jego merytorycznego rozstrzygnięcia.*

W toku niniejszego postępowania zaistniała faktyczna podstawa do umorzenia postępowania, bowiem Zarządca pismem z 4 grudnia 2017 r. wycofał wniosek o zatwierdzenie cennika.

Zdaniem Prezesa UTK cofnięcie przez Zarządcę wniosku o zatwierdzenie projektu cennika w części dotyczącej sposobu ustalania stawek jednostkowych opłat podstawowej i manewrowej, oznacza, że brak jest jednego z elementów stosunku materialnoprawnego, tj. przedmiotu stosunku, którym jest zatwierdzenie projektu przedłożonego cennika w części dotyczącej sposobu ustalenia stawki jednostkowej opłaty podstawowej i manewrowej. Wycofanie wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego jest równoznaczne z brakiem żądania uprawnionego podmiotu do rozpoznania konkretnej sprawy administracyjnej, co oznacza, że przedmiot postępowania, oznaczony we wniosku, przestaje istnieć. Inaczej rzecz ujmując, z chwilą wycofania wniosku odpada jeden z koniecznych elementów sprawy administracyjnej (przedmiot), co obliguje organ do umorzenia postępowania na podstawie art. 105 § 1 k.p.a.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z 4 lutego 2011 r., sygn. akt II OSK 246/10, wyraził stanowisko zgodnie z którym *w przypadku, gdy postępowanie administracyjne może być wszczęte tylko na wniosek strony, cofnięcie wniosku przez jedyne wnioskodawcę lub wszystkich wnioskodawców oznacza, że przestaje istnieć przedmiot postępowania administracyjnego, ponieważ brak jest żądania uprawnionego podmiotu konkretyzacji jego praw lub obowiązków w określonych okolicznościach faktycznych. W takiej sytuacji organ administracji publicznej traci kompetencje do dalszego prowadzenia postępowania i wydania decyzji rozstrzygającej sprawę co do istoty wbrew woli wnioskodawcy, powinien więc umorzyć postępowanie na podstawie art. 105 § 1 k.p.a.*

Powyższe stanowisko Prezesa UTK zostało potwierdzone również wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 9 marca 2012 r. sygn. akt I OSK 394/11, zgodnie z którym *cofnięcie wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego jest równoznaczne z brakiem żądania uprawnionego podmiotu do rozpoznania konkretnej sprawy administracyjnej, co oznacza, że przedmiot postępowania, oznaczony we wniosku, przestaje istnieć. Inaczej rzecz ujmując, z chwilą cofnięcia wniosku odpada jeden z koniecznych elementów sprawy administracyjnej (przedmiot), co obliguje*

organ do umorzenia postępowania (tzw. obiektywna konieczność umorzenia postępowania) na podstawie art. 105 § 1 k.p.a. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny dla jakich doszło do cofnięcia wniosku.

Wobec powyższego uznać należy, że odstąpienie Zarządcy od żądania rozstrzygnięcia sprawy decyzją co do istoty, czyni dalsze postępowanie bezprzedmiotowym. Skuteczne odwołanie żądania powoduje więc, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 105 § 1 k.p.a., uzasadniające umorzenie niniejszego postępowania.

Należy także stwierdzić, że w przypadku zaistnienia bezprzedmiotowości postępowania, o którym stanowi przepis art. 105 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej prowadzący postępowanie jest zobligowany do umorzenia postępowania, o czym świadczy literalne brzmienie tej normy – *organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania w całości albo w części.*

Umorzenie obligatoryjne postępowania administracyjnego wiąże się z tzw. obiektywną bezprzedmiotowością postępowania administracyjnego. Ze względu na czynnik obiektywny, umorzenie postępowania administracyjnego nie jest uzależnione od woli orzekającego organu administracji publicznej, lecz od spełnienia się obiektywnie istniejącej jakiegokolwiek przyczyny bezprzedmiotowości, której istnienie taki organ musi stwierdzić i wykazać w decyzji o umorzeniu postępowania, wydanej w ramach art. 105 § 1 k.p.a. (M. Wolanin, *Bezprzedmiotowość a bezzasadność roszczenia o zwrot nieruchomości wyłączonej*, PS 2000).

Mając powyższe na uwadze, Prezes UTK podjął decyzję jak w sentencji.

POUCZENIE

Stronom niezadowolonym z niniejszej decyzji przysługuje prawo zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy do organu wydającego decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127 § 3 k.p.a., w związku z art. 129 § 2 k.p.a.).

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Prezesa UTK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia jej decyzji. Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa UTK.

Wpis od skargi wynosi 200 zł (słownie: *dwieście złotych*) i uiszczany jest gotówką do kasy sądu administracyjnego lub na rachunek bankowy tego sądu (art. 15 w związku z art. 127 § 3 w związku z art. 129 § 2 k.p.a. w związku z art. 3 § 2 pkt 1 oraz art. 13 § 2, art. 52 § 1 i § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm., zwanej dalej „p.p.s.a.”) w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.). Stronie przysługuje możliwość ubiegania się o prawo pomocy, obejmujące zwolnienie strony od kosztów sądowych oraz bezpłatne ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika, na zasadach określonych w art. 239-262 p.p.s.a.

Strona zadowolona z decyzji może złożyć oświadczenie o zrzeczeniu się uprawnień do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, skutkujące prawomocnością decyzji. Złożenie oświadczenia następuje na zasadach ogólnych przewidzianych dla wniesienia podania, określonych w art. 63 § 1 k.p.a.

Z up. Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego *Alicja Kozłowska*